

Leraar introduceert 'stoeiles' in Lisse

Lisse - Tijdens de les zit je netjes rechtop en luister je naar de meester. Tijdens het speelkwartier mag je eventjes rennen, spelen en stoeien, maar daarna moet je weer stil zitten. Want van dat geravot leer je niks. Een hopeloos ouderwets idee, volgens gym- en judoleraar Yos Lotens uit Woubrugge. Stoeien is juist heel leerzaam: wat hem betreft wordt het voortaan op alle scholen onderwezen. 'Stoeien verbetert niet alleen de motoriek van de leerlingen, maar het leert ze ook samenwerken en regels volgen', zegt hij. Over de opvoedkundige waarde van het stoeien is bij uitgeverij Elmar een boek verschenen van zijn hand, getiteld 'Opvoeden door stoeien'. Het boek is bedoeld voor gymleraren en bevat een uitputtende hoeveelheid spelletjes en stoeivormen die in de gymles gebruikt kunnen worden. Het eerste exemplaar wordt vandaag overhandigd aan Anton Geesink.

Maar kinderen stoeien toch uit zichzelf al, waarom dan ook nog tijdens de les? 'Op het schoolplein is stoeien vaak op winnen gericht', zegt Lotens. 'Kinderen willen elkaar verslaan. Ze gebruiken daarbij soms gemene en pijnlijke trucs, zoals een armklem. Zwakkere kinderen verliezen daardoor juist hun zelfvertrouwen.'

Bij Lotens' les zijn de stoeiers geen tegenstanders maar partners. Er worden duidelijke afspraken gemaakt over wat wel en niet mag. Het kan zelfs zover komen, dat de ene stoeier de andere helpt bedenken hoe hij hem het beste op zijn rug kan leggen. 'Je moet eerst leren bewegen' zegt Lotens, 'De wedstrijdjjes komen later wel.'

Lotens geeft les op een vmbo-school in Lisse, locatie MVO-lucia van het Fioretti College aan de achterweg. Op de school zitten vaak moeilijke leerlingen, die moeite hebben zich met woorden re uit. 'Stoeien is een manier voor deze kinderen om elkaar beter te leren kennen. Iedereen kan het en door het lijfelijke contact heb je heel directe respons. Je ziet hier de grootste schreeuwlelijkers goed samenwerken. Maar omdat er zulke duidelijke regels zijn, voelen de zwakkeren zich ook veilig. Zo komt er meer saamhorigheid in de klas. 'Lotens is al geruime tijd bezig met het aan de man brengen van zijn methode en met succes. Een aantal academics voor lichamelijke opvoeding is bezig met de invoering van het idee, en scholen in de regio zoals het Scala College in Alphen, de technische vmbo-school KIS in Voorhout en het Da Vinci College in Leiden werken er al mee. 'Veel leraren zijn in de eerste instantie bang dat dit soort lessen helemaal uit de hand loopt, maar later zijn de reacties erg positief.'

De kinderen van de brugklas van het Fioretti zijn in ieder geval ook enthousiast. Bij hun eerste kennismaking met de stoeiles moeten ze elkaar in tweetallen van de grote mat duwen. Vol overgave duwen ze elkaar omver en trekken aan elkaars armen en benen. Het twee-aantweesysteem wordt snel verlaten: spontaan ontstaan er allianties, waarbij voormalige tegenstanders samen optrekken om een ander duo van de mat te werken. Lotens laat het gebeuren. 'Nu gaan de kinderen uit zichzelf samenwerken. Precies wat ik wil bereiken.'

Het is natuurlijk de bedoeling, dat de kinderen ook in de andere lessen baat hebben bij deze oefening in het samenwerken. Een goede basis voor een hernieuwd verblijf in de schoolbanken dus, deze les? Een leerlinge weet het na afloop van de gym nog niet: 'jee, ik ben vet moe man. En ik moet nog twee uur!'